

Kigger vi så på f.eks. reglerne om markedsføring, ja, så må vi jo sige, at det i forhold til regeringens IT-politik er nogle meget store skridt i den forkerte retning. Vi har faktisk den opfattelse, at lige præcis det at sende reklamer som e-mail, spam, som det hedder på nudansk eller i hvert fald på computerdansk, det er absolut en miljøfordel, og jeg vil da også som forbruger hellere have, at folk sender e-mail til mig med alverdens reklametilbud, for med et enkelt klik på computeren er det væk igen, hvorimod har folk smidt det ind ad min brevsprække, så har jeg besvær med at bære det ned til den nærmeste nærgenbrugspapirstation.

Disse bestemmelser, som bliver det rene vanvid med skriftligt samtykke fra forbrugere, inden man sender breve til dem, og er man så uheldig at sætte firmaets logo på kuverten, ja, så har man allerede dér reklameret og foretaget markedsføring, er nogle bestemmelser, som vi mener kun har til formål at skabe unødige sager hos Forbrugerombudsmanden.

Så er der pressen. Vi mener, at pressens muligheder for at kunne følge med i, hvad der foregår i den offentlige sektor, uden at den skal til at have et skriftligt samtykke, er forringet, for hvis den skal have skriftligt samtykke fra den person, det drejer sig om, ja, så kan han nå at forhindre, at pressen kan fortælle om det, hvis der foregår ting i den offentlige sektor.

Så er der hele afgrænsningen, og vi kan da, som en række avisledere har været inde på, være lidt bekymrede, for sidste gang fik vi på vide, at der ikke var plads til fortolkninger af direktivet, men det er der så blevet, og derfor vil vi da bruge udvalgsarbejdet til at se, hvor langt denne fortolkning i forhold til EU-implemteringen egentlig kan strække sig.

Så synes vi også, at de bestemmelser, der er i § 29 om, at hvis man samler oplysninger og videre giver dem, så skal man sikre sig et skriftligt samtykke, er lidt mærkelige. Hvis jeg surfer rundt på Internettet, finder forskellige oplysninger, samler dem i et dokument og så skal sikre mig skriftligt samtykke, inden jeg må videre sende dem til tredjemand, så kan den praktiske virkelighed ikke fungere.

Til sidst skal jeg sige, at de konsekvenser der så er heri, at man uden ugrundet ophold straks skal meddele osv., virker lidt voldsomme; det er jo ikke nogle bygninger, der er ild i eller lignende.

På nuværende tidspunkt er vi mest negativt indstillet over for lovforslaget, men forventer, at

et godt og grundigt udvalgsarbejde kan bringe forslaget i en bedre stand.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for tålmodighed til at tage en ny tørn med lovforslaget her, og selv om jeg måske ikke kan konkludere det af debatten, som fru Dorte Bennedsen indledte den med, nemlig at tredje gang er lykkens gang, så kan jeg da i hvert fald konstatere, at det er tredje gang, og så må vi se, om det undervejs også under udvalgsbehandlingen kan føre frem til, at Folketinget kan få vedtaget den lovgivning, som et flertal i Folketingets Europaudvalg den 2. december 1994 har givet mandat, som også hr. Kalnæs var inde på, til, at vi skulle implementere direktivet i. Vi har jo i dag to registerlovgivninger, og vi skal implementere direktivet til også at kunne rumme den lovgivning, vi har af national karakter, og formålet med lovforslaget er på en og samme tid at se i øjnene, at der er sket store forandringer i samfundet, som gør, at vi må forny vores egen registerlovgivning og så få direktivet implementeret.

I det lovforslag, vi behandler i dag, er der, som ordførerne har været inde på, sket en række ændringer i forhold til det tidligere lovforslag. Baggrunden for de ændringer er navnlig den debat, der tidligere har været af lovforslaget her i Tinget og også i offentligheden, i medierne.

Formålet med ændringerne er først og fremmest at forbedre og tydeliggøre de registreredes retsstilling. Formålet er endvidere at sikre informations- og ytringsfrihed.

Jeg vil nu kort omtale nogle af de væsentligste ændringer af lovforslaget, som også har været trukket frem af ordførerne under debatten i dag.

Et kritikpunkt mod det tidligere lovforslag har været, at det var uklart, om informations- og ytringsfriheden blev sikret tilstrækkeligt. For at undgå enhver tvivl herom indeholder det nye lovforslag en tydelig bestemmelse, en udtrykkelig bestemmelse om, at loven ikke gælder, hvis det vil være i strid med informations- og ytringsfriheden efter den europæiske menneskerettighedskonventions art. 10, som også fru Anne Bastrup drog frem under debatten.

Et andet spørgsmål i debatten har været, om personoplysninger, der i dag kan offentliggøres gennem Internettet, fortsat vil kunne offentliggøres, når den nye lov om behandling af per-